

Omstændighed maaſkee vil indeholde en Dpfordring ogsaa for dette Thing, til at behandle Sagen paa ſamme Maade, idet man i det andet Thing har erkjendt Sagen at være af den Bigtighed, at den egner ſig til ſaadan nærmere Underſøgelse og D्रोftelse. Det er allerede bemærket ved den indledende Behandling, at det er en Sag af den yderſte Interesſe, ſom nu foreligger, og det er blevet anført, at man ſkulde fremme denne Sag, fordi det ikke vilde gjøre noget gunſtigt Indtryk, hvis man nu ikke ſit den afgjort i nærværende Sæſſion. Jeg troer virkelig, at de ærede Medlemmer af Thinget, ſom have denne Anſkuelse, maaſkee dog deri turde tage noget feil; jeg frygter ſlet ikke for, at en Udfættelse af Sagen, derſom man ikke ſkulde kunne tilendebringe dens Behandling i nærværende Sæſſion, vil gjøre noget ſaadant Indtryk. Jeg troer, at, hvem denne Sag nærmest vedkommer, er den danſke Armee, den danſke Krigsſtand, og det er min Overbeviſning, at den føler og erkjender, at den har allerede modtaget ſaa mange og ſtore Bevifer paa det danſke Folks Medfølelse for Enhver, der ſtrider for Fædrelandet, at den maa føle ſig paa det fuldſtændigſte betrygget og forviſket om, at den og de, ſom den maatte efterlade, ikke ſtulde komme til at ſævne den fornødne Underſtøttelse, ſelv om der maaſkee ikke udkommer nogen Lov, ſom tilſikkrer dem den. Det forekommer mig, at den forbigangue Tid har viiſt ſaamange ſtore Exempler derpaa, at det vilde være meget ſørgeligt, kunde jeg ſige, om Noget et eneſte Dieblif vilde tvivle derom. Derimod ſkal jeg være beredvillig til at erkjende, at, naar diſſe Tider, hvori vi leve for og med hinanden i fælles Begeiſtring for Fædrelandets Sag, engang ere forbi, at det da viſtnof vil være rigtigt, at Krigeren ſaaer ſin Fremtid betrygget ved en Lov; men at der nu ſkulde være en ſaadan paatrængende Nødvendighed til, at denne Lov allerede nu ſkulde blive til, kan jeg for mit Vedkommende ikke antage. Jeg troer derfor, at man handler i alle Paagældendes ſande og velforſtaaede Interesſe, naar man underkaſter denne Lov en nærmere Prøveſe og D्रोftelse, idet den da, hvad jegønſter og haaber, vil kunne ſaae et bedre og ikke et ringere Udfald for dem. Alt

vel overveiet, og, naar man ſeer hen til, at denne Sag ſtaaer i Forbindelse med andre Foranſtaltninger, ſom allerede ere truſne i denne Retning, og ſom maaſkee kunne bidrage til at give denne Sag ſit ſande og ſnuſke Præg og Betydning, og gjøre, at Hjælpen vil kunne blive ſaameget ſtørre og rundeligere derved, at man, ved at gaae ind paa en nærmere Underſøgelse af Sagen, vil kunne ſætte den i Forbindelse med de ſtore og betydelige private Bidrag, der allerede ere erhvervede i dette Niemed, — ſtiller det ſig derfor klart for mig ſaaledes, at Loven i mange Retninger vil kunne blive langt bedre, end den i Diebliffet foreligger, og da troer jeg, at der er al Dpfordring for Landsstinget til at tage Sagen under nærmere Prøveſe, ved at nedſætte et Udvalg. ſkulde man da kunne tilendebringe Sagen i nærværende Sæſſion, vilde det være ſaameget bedre; men, ſkulde dette ikke kunne opnaaes, troer jeg, at Intet vil være tabt ved, at vi tage Sagen for paany, naar vi atter komme ſammen.

Veſſely: Det er kun en Bemærkning, jeg ſkal tillade mig at fremsætte, i Anledning af hvad den ærede Landsstingsmand for Bornholm (Krabbe) har yttret om, at der kunde være Anledning til at udfætte denne Sag, fordi den høitærede Krigsminiſter havde yttret, at den dog vilde komme frem til næſte Sæſſion, til Efteraaret. Jeg tvivler ingenlunde om, at den høitærede Krigsminiſter, da han yttrede det, var overbeviiſt om, at det vilde blive Tilfældet, men derfor, forekommer det mig, have vi ingen Sikkerhed for, at det virkelig vil indtræffe. Jeg ſkal tilbagefalde i Thingets Erindring, at under 4de Februar dette Aar blev udfædt Commiſſorium til 6 Mænd her i Byen, for at ſammentræde i en Commiſſion, for at tage Sagen under Overveieſe, og der blev fremsat de forſkjellige Punkter, ſom de havde at forhandle og gjøre Forſlag om til Krigsminiſteriet, og det ender med det Bud, at de inden April Maanedes Udgang d. N. ſkulde indſende deres Forſlag om ſamtligge Punkter til Krigsminiſteriet. Nu maa jeg i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at, uagtet der ſaaledes blev givet den udtrykkelige Befaling til denne Commiſſion, at den ſkulde være fær-